

Sygn. akt VI S 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass Kloc**

Sędziowie **SO Barbara Frankowska**

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Grzegorz Kurasz

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **Z.w S.**

z udziałem: **Skarbu Państwa - P.**

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym SR w Tarnobrzegu o sygn. akt V GNc 915/13 (obecnie V GC 457/13) bez nieuzasadnionej zwłoki

postanawia: oddalić skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 czerwca 2014 r. (k. 4-5) uzupełnionym pismem z dnia 25 lipca 2014 i (k. 8) i z dnia 4 sierpnia 2014 r. Z. w S., reprezentowany przez Prezesa Zarządu W. W., wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, oznaczonego jako sygn. V GNc 915/13 oraz V GNc 3/14, w uzasadnieniu skargi podnosząc w głównej mierze zarzuty odnoszące się do postępowania w przedmiocie wyłączenia maszyny należącej do Skarżącego z masy upadłości (...) Spółka jawna w upadłości likwidacyjnej wywodząc, że postępowanie w tym zakresie jest celowo przeciągane.

Niniejsza skarga została przedłożona Sądowi Okręgowemu w dniu 23 lipca 2014 r.

Ponieważ Skarżący w swych pismach powołał dwa postępowania, a mianowicie prowadzone pod sygn. akt V GNc 915/13 oraz V GNc 3/14 został on wezwany do jednoznacznego wskazania jakiej sprawy z podaniem Sądu oraz sygnatury akt skarga dotyczy.

W ustosunkowaniu się do powyższego pismem z dnia 16 sierpnia 2014 r. (k. 18-19 wpływ do Sądu 21 sierpnia 2014 r.) Skarżący podał, że skarga dotyczy sprawy o sygn. V GNc 915/13 oraz V GUo 3/14.

Po przeprowadzeniu analizy nadesłanych akt w/w spraw, postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy sprawę ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu pod sygn. akt VI GUo 3/14 (obecnie V GUp 5/12) wyłączył do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k. 30-31). Nowa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VI S 8/14 i została rozpoznana odrębnie.

Sąd Okręgowy działając na podstawie art. 10 ust 1 w/w ustawy zawiadomił o toczącym się postępowaniu Prezesa Sądu Rejonowego

T. , jednocześnie przesyłając odpis skargi.

W ustosunkowaniu się do powyższego Prezes Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu zasugerował, że wobec argumentacji skargi właściwa sygnatura sprawy której skarga dotyczy to V 1 GUp 5/12, a nie V GNc 915/13. Gdyby odpowiedź na skargę (wyjaśnienia) miała dotyczyć postępowania o sygn. akt V GNc 915/13, to wniósł o przedłużenie terminu do ustosunkowania się i doręczenie prawidłowej skargi. Z ostrożności procesowej Prezes Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wniósł o oddalenie skargi na przewlekłość postępowania również w sprawie o sygn. V GNc 915/13 (obecnie V GC 457/13) jednocześnie zgłaszając swój udział w postępowaniu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Na wstępie Sąd Okręgowy, wobec stanowiska Prezesa Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wyrażonego w piśmie z dnia 11 września 2014 r., co do sygnatury sprawy będącej przedmiotem skargi, wskazuje, że rozbieżności w tym zakresie dostrzegł, co skutkowało wezwaniem skarżącego do jednoznacznego określenia sprawy, której skarga dotyczy poprzez wskazanie Sądu i sygnatury. Skarżący w odpowiedzi na powyższe wezwanie w piśmie z dnia 16 sierpnia 2014 r. w sposób wyraźny określił, że wnosi skargi w obu opisanych wyżej sprawach. Wobec czego tutaj Sąd zobligowany był do rozpoznania obu spraw, przy czym sprawę ze skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym o sygn. akt V 1 GUo 3/14 (V 1 GUp 5/12) postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2014 r. wyłączył do odrębnego rozpoznania i rozstrzygnięcia. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt VI S 8/14.

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności przedmiotowej skargi należy wskazać, że stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r.

o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora

i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2004 r., nr 179, poz. 1843, z późn. zm.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że

w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 w/w ustawy).

Ocena, czy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne, dokonywana musi być na podstawie zarówno analizy charakteru dokonywanych czynności, jak i stanu faktycznego sprawy. Jeśli ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności, czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecnictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach. Prawidłowość czynności postępowania to nie tylko poprawność podejmowanych czynności, ale także sprawność ich dokonywania. Ocena przewlekłości postępowania musi być zatem dokonywana w relacji do czasu trwania całego postępowania, przy czym sama długość postępowania nie przesądza jeszcze o tym, iż jest ono przewlekłe. Konieczne jest tym samym wskazanie na konkretne długotrwałe i nieuzasadnione zaniechanie sądu, względnie na dokonywanie czynności w sposób nieefektywny albo na działania, które jedynie pozorują podejmowania czynności w sprawie. Przewlekłość postępowania jest przy tym pojęciem względnym, względność ta zaś oznacza, że w każdym przypadku odnoszone być

musi do realiów konkretnej sprawy. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., III SPP 14/11, LEX nr 1095951; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 września 2012 r., I S 83/12, LEX nr 1217714; komentarz do art. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. [w:] Górecki Piotr, Stachowiak Stanisław, Wiliński Paweł. Skarga na przewlekłość postępowania przygotowawczego i sądowego. Komentarz. Oficyna, 2010).

Ponadto ustalenie zaistnienia przewlekłości postępowania nie jest zależne jedynie od upływu czasu i subiektywnych odczuć skarżącego, a jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur. (tak też Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r., II FPP 15/13, LEX nr 1394842).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd dokonała analizy podejmowanych czynności w sprawie ustalając, iż :

- w dniu 16 lipca 2013 r. do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu wpłynął pozew Z. w S. przeciwko (...) Sp. z o.o. w S. pozew o zapłatę kwoty 25.830 zł. Przedmiotowa sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt V GNc 915/13.
- w dniu 31 lipca 2013 r strona powodowa zarządzeniem Przewodniczącego została wezwana do uzupełnienia braków formalnych pozwu,
- w dniu 20 sierpnia 2013 r.(data prezentaty) powód złożył wniosek o wyłączenie sędziego M. B.od rozpoznania przedmiotowej sprawy (k. 16).
- w dniu 10 września 2013 r. (k. 31) Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu wyłączył Sędziego M. B.od prowadzenia przedmiotowej sprawy,
- w dniu 10 września 2013 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 32),
- w dniu 2 października 2013 r. pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 36-37),
- w dniu 15 października 2014 r. wobec wniesionego sprzeciwu akta przedłożono Przewodzącemu Wydziału celem wyznaczenia sędziego referenta, co nastąpiło w dniu 16 października 2013r. (k. 46),
- w dniu 18 listopada 2013 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 7 lutego 2014 r.
- w dniu 7 lutego 2014 r., tj. w dniu rozprawy, do Sądu wpłynął wniosek pozwanego o wyłączenie od orzekania w sprawie wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu (k. 60-61), który był obarczony brakami formalnymi. Wobec powyższego rozprawę odroczone celem rozpoznania w/w wniosku, zaś pozwanego wezwano do uzupełnienia w/w braków pisma. Strona pozwana braki formalne swojego wniosku uzupełniła w piśmie złożonym w dniu 27 lutego 2014 r. (k. 75-76),
- po złożeniu przez sędziów Sądu Rejonowego oświadczeń co do podstaw ich wyłączenia pismem z dnia 12 marca 2014 r. (k. 98) akta sprawy zostały przedstawione Sądowi Okręgowemu I Wydziałowi Cywilnemu. Następnie, po złożeniu wyjaśnień przez strony co do gospodarczego charakteru sprawy, postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2014 r. (k. 108) w/w Sąd uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie Sądowi Gospodarczemu. W związku z pismem Przewodniczącego VI Wydziału Gospodarczego Sądu Okręgowego w Rzeszowie (k. 113), postanowieniem z dnia 15 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu I Wydział Gospodarczy (I Co 23/14) uchylił swoje postanowienie z dnia 1 kwietnia 2014 r. (k. 114). W dniu 22 maja 2014 r. Sąd ten oddalił wniosek pozwanego o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego, zaś co do sędziego Marka Bajaka wniosek odrzucił, sygn. akt I Co 45/14, (k. 115-116). Po doręczeniu

odpisów w/w postanowienia stronom akta sprawy pismem z dnia 18 czerwca 2014 r. zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu (k. 129).

- zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 24 czerwca 2014 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 8 października 2014 r., na który to termin strony zostały wezwane pismami wyekspediowanymi w dniu 2 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotową skargę uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy, w kontekście treści powołanych wyżej przepisów oraz poglądów doktryny i orzecznictwa Sądów, brak jest podstaw do przyjęcia, aby Sąd Rejonowy dopuścił się przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. akt V GC 457/13 (uprzednio V GNc 915/13).

Z analizy poszczególnych czynności w sprawie w okresie od dnia wpływu pozwu do chwili obecnej wynika, że czas ich podejmowania i wykonania nie przekraczał przeciętnej długości terminów w podobnych sprawach, czynności w sprawie dokonywane były niezwłocznie, większość w zasadzie w ciągu od kilku do kilkunastu dni. W skardze w zakresie powyższego okresu zresztą nie sformułowano w istocie żadnych konkretnych zarzutów, co do przewlekłości postępowania. Jedyny dłuższy okres pomiędzy czynnościami w sprawie miał miejsce pomiędzy dniem złożenia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty (2 października 2013 r.) a datą wyznaczenia terminu rozprawy (18 listopada 2013 r.). Fakt ten jednak sam w sobie nie oznacza, że doszło do przewlekłości w sprawie. Należy zauważyć, że w dniu 15 października 2013 r. akta sprawy przedłożono Przewodniczemu Wydziału celem wyznaczenia sędziego referenta, co nastąpiło już w dniu następnym (k. 46). W istocie zatem sędzia referent wyznaczył termin rozprawy po miesiącu od przydzielenia mu sprawy, co mieści się w przeciętnej długości terminów w podobnych sprawach i wiąże się z koniecznością ponownej analizy akt sprawy, a także wykonywaniem przez sędziego równorzędnie czynności procesowych w innych prowadzonych przez niego równolegle sprawach. Na długotrwałość postępowania miały wpływ wnioski obu stron o wyłączenie sędziego (sędziów), wymagające prawomocnego rozpoznania, przed podjęciem dalszych czynności procesowych przez Sąd Rejonowy. Rozpoznanie tych wniosków we właściwym terminie, zważywszy również na chronologię czasową nie budziło wątpliwości.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie nie sposób dopatrzeć się w działaniach Sądu przewlekłości postępowania, nie trwało ono dłużej niż to konieczne, czas podejmowania i wykonania czynności w sprawie był właściwy, nie przekraczał przeciętnej długości terminów w podobnych sprawach, brak podstaw dla stwierdzenia długotrwałego bądź nieuzasadnionego zaniechania Sądu, bądź też pozorowania czynności w sprawie. W konsekwencji - na mocy powołanych wyżej przepisów oraz art. 12 ust. 1 w/w ustawy – Sąd Okręgowy skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w całości oddalił.